

35

- ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Secția de Contencios
Administrativ și Fiscal

DECIZIA NR.

DOSAR NR.

Sedința publică din 2007

PREȘEDINTE - - președinte secție
- - judecător
- - judecător

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de reclamanta impotriva sentinței civile nr. din 31 octombrie 2006 pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din 27 februarie 2007, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanța, pentru a da posibilitatea părților de a depune la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de 6 martie 2007, apoi, față de imposibilitatea constituirii completului de judecată, a amânat pronunțarea pentru data de 13 martie 2007 și 20 martie 2007.

CURTEA :

Asupra recursului de față;

Constată că, prin sentința civilă nr. Tribunalului Brașov, s-a respins acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamanta contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. Brașov și Direcția Regională Vama Brașov, având ca obiect „anularea deciziei nr. emisă de

D.G.F.P. Braşov și a procesului – verbal de control nr. emis de
Direcția Regională Vamală Braşov.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut următoarele:

Reclamantei nu-i sunt aplicabile prevederile art. 22 din Legea nr. 133/1999 deoarece la data depunerii declarațiilor vamale de operațiune temporară (D.V.O.T.), cât și la data depunerii declarațiilor vamale de import, bunurile importate se aflau în proprietatea societății neavând relevanță juridică că această societate era totodată unul dintre asociații societății reclamate.

Astfel, textul de lege susmenționat impune condiția restrictivă ca bunurile importate să fie achitate din fondurile proprii ale întreprinderilor (mici sau mijlocii) sau din credite obținute de la bănci.

În consecință, orice altă interpretare a acestor prevederi clare, lipsite de echivoc ale legii ar constitui o adăugare la lege ceea ce este inadmisibil, în speță bunurile nefiind achitate de reclamantă din fondurile proprii sau din credite bancare, ele fiind achitate de unul dintre asociații reclamantei, firma cu sediul în Bahamas, din fondurile acestui partener extern.

Totodată, privitor la TVA se reține că reclamanta nu este scutită de plata TVA, nefiindu-i aplicabile prevederile art. 6 lit. A, K.8 din OUG nr. 17/2000 deoarece bunurile constituind aport în natură la capitalul social sunt scutite de la plata TVA numai în cazul în care bunurile au fost procurate în țară, în cazul bunurilor provenite din import fiind aplicabile prevederile art. 6 lit. B din ordonanță, nefiind exceptate bunurile importate care se constituie aport la capitalul social.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, invocând prevederile art. 304 pct. 8, 9 și 10 din Codul de procedură civilă.

În dezvoltarea motivelor de recurs se arată că:

. este persoană juridică română, având ca unic asociat societatea , ulterior constituirii societății și în vederea realizării obiectului de activitate asociatul unic a hotărât majorarea capitalului social cu aport în natură, respectiv echipamente de tehnică de calcul și accesorii, pentru fiecare import efectuat s-au întocmit declarații vamale de import, bunurile fiind introduse în țară cu scutire de taxe (vamale, TVA etc.), conform dispozițiilor Legii nr. 133/1999; O.U.G. nr. 22/1998, O.U.G. nr. 17/2000 și ale Legii nr. 217/1997; actul adițional de majorare a capitalului social a fost înregistrat la Oficiul Registrului Comerțului și bunurile au intrat în patrimoniul societății conform dispozițiilor art. 65 alin. 1 din Legea nr. 31/1990; prin hotărârea asociatului unic s-a decis majorarea capitalului social cu valoarea utilajelor importate prin emiterea de părți sociale ca modalitate de

plată a acestora; plata prețului utilajelor s-a făcut din fonduri proprii ale asociatului unic, bunurile au intrat direct în proprietatea societății ca aport la capitalul social; asociatul a primit părți sociale; noțiunea de „fonduri proprii” trebuie interpretată în spiritul legii; declarațiile vamale din perioada 1999 – 2001 au fost acceptate la momentul efectuării operațiunilor vamale, trebuie să se aibă în vedere situația și legea din momentul importului; greșit s-a reținut că bunurile nu au fost livrate în țară, s-a făcut o interpretare greșită a legii, societatea se încadrează în prevederile art. 22 din Legea nr. 133/1999.

La dosar au depus întâmpinări pârâtele intimat Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov, solicitând respingerea recursului declarat. Se arată că bunurile nu au fost achitate din fondurile proprii ale societății comerciale sau din credite obținute de la bănci, deci nu se pot aplica prevederile art. 22 din Legea nr. 133/1999; nu contează că bunurile au fost aduse ca aport la capitalul social de asociat, legea nu distinge, iar la data depunerii declarațiilor vamale bunurile erau proprietatea . . . ; nici prevederile art. 6 din O.U.G. nr. 17/2006 nu sunt incidente. Direcția Regională Vamală indică și prevederile Legii nr. 92/1991 și subliniază faptul că fondurile puse la dispoziția societății de către acționari devin fonduri proprii numai după îndeplinirea formelor de publicitate la O.R.C.

Analizând actele și lucrările dosarelor, sentința atacată, raportat la motivele de recurs invocate, se constată că recursul este nefondat.

. . . este o societate comercială cu asociat unic – . . . – cu sediul în Bahamas. În perioada 1999 – 2000 s-au derulat operațiuni de import ale echipamentelor de tehnică de calcul și accesorii pentru care s-au înregistrat declarații vamale. Pe facturi este înscrisă mențiunea „acest echipament se constituie în aport la capitalul social al . . . Brașov, reprezentând proprietatea societății . . . o corporație din Bahamas, care are calitatea de asociat unic al societății . . .”

Bunurile au fost înregistrate în evidența contabilă a societății la mijloace fixe în 30 iunie 2001, în contul „decontări cu asociații privind capitalul”.

Prin actul adițional nr. . . 30.09.2002 s-a majorat capitalul social al . . . cu aport în natură reprezentând tehnică de calcul și accesorii.

S-a efectuat o expertiză a echipamentului IT și s-a operat majorarea capitalului social în 30.12.2002.

Pentru aportul în natură adus s-au emis noi părți sociale către asociatul unic, conform prevederilor art. 210 din Legea nr. 31/1990.

Din înscrisurile depuse la dosar reiese că bunurile au fost achiziționate de către asociatul unic al societății și apoi au fost aduse ca aport în natură la capitalul social al . . .

Echipamentul IT a fost achitat din disponibilitățile proprii ale asociatului unic și nu din fondurile societății.

Prin emiterea de noi părți sociale nu s-a achitat prețul echipamentelor de calcul.

Conform art. 22 din Legea nr. 133/1999 întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru mașinile, instalațiile, echipamentele industriale care se importă în vederea dezvoltării activităților proprii de producție și servicii și se achită din fonduri proprii sau credite obținute de la bănci românești sau străine.

Legea nr. 133/1999 urmărește stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii și acordă unele facilități economico – financiare și fiscale pentru acestea.

Pentru acordarea facilităților trebuie însă să fie îndeplinite anumite condiții. Una dintre aceste este ca bunurile să fie achitate din „fondurile proprii ale societății”, și nu din fondurile asociaților sau acționarilor acesteia, ca în cazul de față.

Deci, cerințele legii speciale nu sunt îndeplinite în speță.

Nici prevederile art. 6 lit. A.K.8 din O.U.G. nr. 17/2000 și respectiv pct. 4.12. din H.G. nr. 401/2000 nu sunt incidente față de faptul că bunurile aduse ca aport în natură la capitalul social al societății românești sunt importate, nu sunt „livrări de bunuri efectuate în țară”.

Față de aspectele arătate, Curtea constată că toate motivele de recurs invocate sunt neîntemeiate.

Modalitatea de stabilire a dobânzilor și penalităților prin procesul – verbal atacat nu a fost contestată.

Prin urmare, constatându-se că, criticile aduse sentinței atacate sunt nefondate, în baza art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă, raportat la art. 304 pct. 8, 9 și 304/1 Cod procedură civilă, Curtea urmează să respingă recursul declarat.

Văzând și prevederile art. 274 Cod procedură civilă;

**Pentru aceste motive,
În numele LEGII,
D E C I D E :**

*Respinge recursul declarat de recurenta reclamantă
împotriva sentinței civile nr.
pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de*

riatului unic
hitat prețul
erile mici și
instalațiile,
activităților
sau credite
torilor privați
acordă unele
linite anumite
adurile proprii
ncesteia, ca în
eță.
00 și respectiv
tul că bunurile
românești sunt
te motivele de
or prin procesul
entiniței atacate
raportat la art.
ază să respingă
i;

contencios administrativ și fiscal.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, ... 2007.

PREȘEDINTE, JUDECĂTOR, JUDECĂTOR,

Grefier,

reclamantă S.C.
inței civile nr.
comercială și de